

Šokující přiznání českého Ministra zdravotnictví: „Covid-19 je standardní infekční onemocnění stejné jako ostatní. Jen se o něm pořád píše, a tak má dopad na duševní zdraví obyvatel.“

- CZ24 News | 21. srpna 2020

ČESKO: Tiskový brífink ministerstva školství k zahájení nového školního roku, kde ministr Robert Plaga za asistence ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha a hlavní hygieničky Jarmily Rážové představil nový koronavirový manuál, byl zpočátku standardně nudný jako většina tiskovek. Politici se snažili mnoha slovy nic neříct, a tak se téma točilo kolem hygienických opatření a nošení roušek, větrání oken a všeho, co je již půl roku naším denním chlebem.

Vzhledem k tomu, že poté, co odjel koronavirus v létě na hodně dalekou dovolenou, budeme zase muset od 1. září nosit roušky, abychom si jej opět připomněli, se „rouškoteror“ nevyhne ani školákům.

Pokud školák pochopí pravidla nošení roušek, či dokonce jejich smysl, měl by dostat rovnou maturitní vysvědčení, neboť zkoušku dospělosti složil na jedničku. A ti bystřejší z nich jako bonus aspoň už jako malí pochopí, že celý tento bláznivý svět je založen jen na lhaní a poslušnosti.

Cesta školáků do školy bude skutečným dobrodružstvím, o kterém budou vyprávět dalším generacím. Nejprve školák vyrazí z domova na autobus – bez roušky. Poté si spolu s ostatními dětmi a dospělými, kteří na zastávce roušku neměli (a tak, pokud měl někdo koronavirus, chytili ho i ostatní), všichni roušku nasadí a nastoupí do autobusu. Roušku si v autobuse poprskaří; po vystoupení z autobusu ji úlevně sundají a hodí do kapsy či do tašky.

Před školou, pokud ji neztratili, si roušku zase nasadí, a dojdou do třídy, kde si ji mohou sundat a předat dál koronavirus z autobusové zastávky. Samozřejmě jen teoreticky, protože jej má naprosté minimum dětí. Pomačkaný a ušpiněný hadr vytáhnou z tašky, kde se mezitím přilepil ke svačině, až zase o přestávce, pokud půjdou na chodbu. A pak zase na cestu do jídelny. Aby se žák najedl a mohl dopravit potravu do úst, při jídle si může roušku sundat a předat pár bacilů i spolužákům z jiných tříd, které ten den ještě neviděl.

Po obědě si ji rukama špinavými od kečupu zase nasadí a opustí jídelnu. Rouška už je dost špinavá, a tak si do ní po sundání u dveří školy utře ruce, a jde si zakouřit se spolužáky. Načež vyrazí na autobus, kde si před vstupem do dopravního prostředku nasadí novou roušku, kterou měl v extra pytlíku jako náhradní. Poté vystoupí z autobusu a jde domů, ale žák je již tak zblblý, že si ji zapomene na puse až do příchodu rodičů...

Divadlo Semafor

„Navázali jsme hygienická opatření na semafor ministerstva zdravotnictví,“ informoval Robert Plaga, „a je tedy velmi vhodné, aby ředitelé škol sledovali i obecný epidemiologický vývoj v České republice.“ Semafor ministerstva zdravotnictví je taková roztomilá blbůstka – mapa, na které jsou označeny okresy barvami symbolizujícími stupně rizika či pohotovosti. Pokud se tam ředitel školy či

zvědavý podívá, uvidí celou bílou mapu s nulovým rizikem nákazy. S výjimkou Prahy a okresu Frýdek-Místek, které jsou zelené, což značí sporadický výskyt nákazy bez komunitního přenosu. A proto budeme od září všichni zase nosit roušky. To je přece logické, ne?

V manuálu ministerstva školství jsou popsána i pravidla pro on-line vzdělávání, které se tak osvědčilo již na jaře, kdy učitelé nemuseli učit a žáci studovat a občas si popovídali třeba přes Skype. „Líbilo se mi, že paní učitelka byla taková milejší,“ pochvalovala si jedna holčička v televizních zprávách. No bodejť, když dostala paní učitelka shora pokyn, že nesmí po dětech nic chtít a nikdo z žáků se nesmí zhoršit a dostat špatnou známku.

Ministerstvo školství též počítá s tím, že pro některé žáky nebude návrat do školy jednoduchý. Učitelé by proto neměli začít známkováním a tlakem na jejich výkon, píše se v manuálu, který ministerstvo rozeslalo ředitelům škol. A co se v něm také objevuje? V první řadě by prý žáci neměli být pod tlakem doučit se vše, co na konci minulého školního roku nestihli (!). Učitelé by neměli začínat velkým testem, který by děti nutil se látku „našprtat“. Nejenže dostali učitelé pokyn, aby neučili žáky všechno, co se loni nestihlo, tedy aby přišlápli plyn, ale naopak ještě víc šlápli na brzdu.

Kdyby snad hrozilo, že se do toho děti dostávají a něco se mohou naučit, lze v případě potřeby opět přejít k on-line výuce. Tenhle nový pokoronavirový řád už, zdá se, žádné vzdělané lidi potřebovat nebude – jen ty trénované, poslušné a ochotné „tahat“. Čím méně budou rozumět světu kolem sebe, tím to s nimi bude jednodušší. Už teď, kdy koronavirové divadýlko spolkla i s navijákem velká část národa, je situace v tomto ohledu tristní. Dovedete si ale představit, jak bude vypadala vzdělanost národa po přechodu na on-line výuku či po dlouhodobém drastickém zmírnění nároků, kterých jsme byli svědky již v uplynulých měsících a na které navazuje manuál?

Úsměv, prosím? Anebo radši smutný výraz největšího tragéda? Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch na dovolené a po čtyřech dnech při ohlašování roušek. Foto Facebook; Repro ČT

Kdo tlachání na tiskovce o zahájení školního roku vydržel sledovat až do konce, určitě neprohloupil. Na samotném konci tiskovky totiž přišla nečekaná pecka, kterou odstartovala svým nevinným dotazem jedna z novinářek. Položila hlavní hygieničce Jarmile Rážové otázku, jak budou vnímat v případě nakažení koronavirem některého z žáků toto jeho „odhalení“ spolužáci. V zemi, kde se lidi bonzují za nenošení roušky na balkoně a někomu, kdo tuto virózu má, vyhrožují zabitím na Facebooku, nikoli neopodstatněná obava. Hlavní hygienička odpověděla, že testování žáků s příznaky nachlazení nebude probíhat přímo ve škole, a v případě negativního výsledku testu se to nemusí nikdo dozvědět. Až v případě, že bude koronavirový test pozitivní, hygiena zjistí kontakty dítěte a informuje školu, ale jde o virové onemocnění a dítě jej nezískalo schválně.

Pak se do věci vložil ministr školství Plaga, který suverénně prohlásil: „Já očekávám od škol, že součástí prvních 14 dní bude rovněž destigmatizace covidu-19. A jestli můžu otočit tuto tiskovou konferenci, tak si dovoluji apelovat na vás jako na novináře, abyste k tomu pomohli. (...) Samozřejmě chápu, že je jednoduché medializovat nějaký hezký případ z jednoho nejmenovaného klubu v Praze, ale ti ostatní, kteří se s nakaženými dostanou do kontaktu a tu nemoc dostanou, za to nemůžou.“

To je sice pravda, ale přesto to z úst člena vlády, která půl roku v kuse straší covidem-19 a emočně vydírá lidi tvrzeními, že když nebudou nosit roušky – které ale stejně proti virům nefungují –, umřou kvůli tomu jejich příbuzní, kolegové i neznámí lidé, zní trochu jako provokace. A apelovat v tomto na korporátní novináře, kteří v tom od začátku jedou s vládou, je podobné, jako kdyby páníček nechal na stole ležet oběd a po návratu ze zahrady seřval svého bernardýna, že řízek sežral.

Korunu všemu pak dodal ministr zdravotnictví Adam Vojtěch, který často jen dokola opakuje naučené fráze a působí tak utrápeně, že by mu prospěl vyhazov. (Teď mám na mysli jeho duševní pohodu, pro nás je úplně jedno, který kašpar tam zrovna sedí.) Stačí porovnat jeho šťastný výraz na fotce z dovolené z Pálavy, kde byl minulý týden a kde z něj břemeno vládního otloukánka na chvíli spadlo, a jeho tragický výraz s nasazenou rouškou o pár dní později, kdy po příchodu do práce od nadřízených zjistil, že je covid stále „nebezpečný“ a musí nařídít plošné nošení roušek.

Žádný myslitel pan ministr sice nikdy nebyl, ale zřejmě si v tu chvíli vůbec neuvědomil, co říká, šťastný, že mu ministr Plaga napověděl, co má říct. A tak řekl omylem pravdu, čímž popřel vše, co se nám nepřesvědčivě snažil namlouvat doted: „Je to skutečně o destigmatizaci a prezentaci toho onemocnění. Pokud to budeme prezentovat jako něco katastrofického, co ti lidé v zásadě budou brát, jako že jsou vinni za to, že se nakazili, to si myslím, že je zkrátka špatně.“

A pak dodal: „Já bych byl obecně rád, kdyby se o onemocnění méně psalo. Je to standardní infekční onemocnění, stejné jako jiná infekční onemocnění, takto se o žádném jiném onemocnění nepíše. (...) A když se podíváte na všechny světové průzkumy, tak covid-19 má zásadní dopad na duševní zdraví obyvatel.“

Adam Vojtěch nám právě v přímém přenosu přiznal to, co normální lidé tvrdí už několik měsíců – že jde o standardní infekční onemocnění, o kterém se pouze z nějakého důvodu píše víc než o jiných nákazách. Ale kvůli komu, proboha? Kdo pořádal dramatické tiskovky, kde vyhrožoval, že všichni umřeme, když vylezeme z baráku nebo půjdeme do práce, a zavřel celou republiku? Vojtěchu, Vojtěchu...

Nezbývá než se těšit na další tiskovku českých ministrů či epidemiologů-rouškologů, kteří již půl roku nemají v žánru stand-up komedie konkurenci. Také se smějete?

Milan Vidlák